

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

opnieuwelingen

gisteren weer een éنية zondagsviering mogen meemaken een collega & haar man zijn binnenkort drie maal zeven jaar getrouwd ik had ze voorgesteld hen bij hen thuis dieper te komen trouwen om de zeven jaar moet je immers dieper trouwen of je huwelijk verliest zijn levendigheid

ik had ze ook voorgesteld bij hen thuis

het verhaal van brood & wijn te komen doen maar ze waren niet enkel gelovigen maar bovendien ook nog kerkgangers: ze zouden die morgen al naar de mis geweest zijn

toen ze vertelden van hun huis dat over de honderd jaar oud was vroeg ik hen: is dat huis al gezegend? nee dat was het nog niet of ik dat dan meteen met hun trouw niet mocht doen? ja dat vonden ze goed

in viersel stond de maagdenpalm al drie dagen blauw in bloei zo kwam het idee er een kroontje mee te maken wat mieke samen met een meisje dan ook lentelijk-zorgvuldig deed

toen we aankwamen wijdden we het zoontje van elf meteen in de verrassing in: we zezen hem het kroontje in de wagen & vroegen hem of hij het straks op het hoofd van zijn moeder wou zetten? dat zal ik héél graag doen zei hij spontaan

binnen waren de drie oudere dochters eerst niet te zien maar toen raadde ik dat ze in de keuken hun opdracht aan het vervullen waren: op kleine kleurige briefjes zeven kenschetsende woorden te schrijven zeven over hun vader zeven over hun moeder zeven over hen beiden samen

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

511

Heiden (vervolg)

'Heiden' werd de benaming van iemand die niet behoorde tot het christendom. Later kreeg het woord een uitbreiding van 'niet-christelijk' naar 'niet-gelovig', 'goddeloos'. Ook in de Bijbel is ongeveer hetzelfde verschijnsel aanwezig. Wie niet tot de joodse religie behoorden, werden 'heidenen' genoemd; in de Vulgaat 'gentes', 'ethnici' e.a.

In de Ndl. vertalingen komt het woord 'heidenen' een goede honderdmaal voor. Het is opvallend dat de Nieuwe Bijbelvertaling het woord uitsluitend in het N.T. gebruikt. Waar de Willibrordvertaling in het O.T. 'heidenen' heeft, heeft de NBV: 'vreemde volken', 'vijandige volken', 'andere volken', 'vreemdelingen'; een enkele keer 'heidense volken'. In het N.T. heeft de NBV, zoals de WV, overal 'heidenen', met een paar uitzonderingen, waar 'heidenen' vervangen wordt door 'ongelovigen'.

Het bijvoeglijk naamwoord 'heidens' is tegenwoordig bijna altijd ontdaan van zijn religieuze binding. Het staat dan voor 'enorm', 'verschrikkelijk'. 'Een heidens kabaal' is een verschrikkelijk lawaai. Een 'heidens weer' is buitengewoon slecht weer. Een 'heidens karwei' is een buitengewoon groot of lastig karwei.

Aan de heidenen overgeleverd [uitgeleverd]

Als je aan de heidenen wordt overgeleverd, dan kom je in de macht van personen die je niet zullen ontzien, dan heb je het ergste te verwachten. De uitdrukking komt letterlijk uit het N.T.

In het lijdensverhaal zoals het verteld wordt door evangelist Marcus, lees je de volgende woorden van Jezus: "We zijn nu op weg naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon zal worden uitgeleverd aan de hogepriesters en de schriftgeleerden, die hem ter dood zullen veroordelen en hem zullen uitleveren aan de heidenen. Ze zullen de spot met hem drijven en hem bespuwen en hem geselen en doden, maar na drie dagen zal hij opstaan." (Marc. 10,33-34)

Heiland

Hij is de enige heiland

Als je van iemand zegt dat hij de enige heiland is in een bepaalde ingewikkelde situatie, betekent zulks dat niemand anders de moeilijkheden kan ontwarren en oplossen. Het woord 'heiland' heeft een Bijbelse bijklank ofschoon het als zodanig in de recentere Bijbelvertalingen niet meer voorkomt.

In de eerbiedwaardige Statenvertaling (1637) wordt het woord 'Heiland' (met hoofdletter) elfmaal gebruikt; uitsluitend in de O.T.; negenmaal slaat het op God, en tweemaal op de beloofde Messias. Voor christenen uit alle denominaties is de 'Heiland': Jezus Christus; voor joden kan het slaan op de nog te verwachten Messias. Jezus heeft zichzelf nooit als 'Messias' of 'Gezalfde' of 'Christos' of 'Verlosser' of 'Heiland' aangediend.

Waar de Statenvertaling het woord gebruikt, wordt het door de (katholieke) Willibrordvertaling en de (oecumenische) Nieuwe Bijbelvertaling telkens vertaald door een woord dat wijst op 'redden', 'zegevieren', 'zege', 'recht doen geschieden'. De (protestantse) vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap heeft het woord 'Heiland' tweëntwintigmaal, en enkel in het N.T. De Naardens Bijbel heeft zowel in het O.T. als in het N.T. hoofdzakelijk 'redder', 'bevrijder', een enkele keer 'messias'.

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Ga met God

Geen geld, en mijn uitkering komt pas over een paar dagen. Vandaag moet ik bedelen. Ik heb geen andere keus. Niet dat ik het graag doe. Bedelen is de ultieme vernedering. Je geeft je over aan de ander en zegt: „Ik heb niks meer, geef me in godsnaam wat.” Eerst moet ik een geschikte bedelplek vinden. Dichtbij de mensen, ver van de flikken. Flikken moeten niks van bedelaars hebben. Ze jagen je weg. Ik strijk neer bij een parkeergarage in Antwerpen Oost. Parkeergarages zijn goeie plekken. De mensen hebben er vaak het geld al in de hand. Het is mooi bedelweer. Zonnig en droog. Dat scheelt. Met kou en regen zien de mensen je niet staan. Dan willen ze zo snel mogelijk naar huis. Ik spreid mijn slaapzak uit en ga in de bedelhouding zitten. Benen in de lotusstand, arm uitnodigend gestrekt, klaar om de aalmoezen te ontvangen. De eerste paar uur vang ik bijna niks. Ik word alleen maar uitgescholden. „Werken jij, niksnut”, sneert een gehaaste man. „Aan het gas met jou”, grauwt een in leer gehulde nazi-tiener. Hij maakt een schijnbeweging en geeft me een denkbeeldige stoot. Gelukkig is hij alleen. Als ze met meerderen zijn, vallen er meestal klappen. Na een paar uur moet ik opstappen. In de verte doemen een paar flikken op. Bij de volgende bedelstop heb ik meer geluk. Een jongetje blijft staan en wil me per se iets geven. Pas nadat zijn moeder een euro in mijn bakje heeft gegooid, loopt hij door. Halverwege de middag komen een paar tattoes langs. „Hé, Marieke,” snauwt eentje, „ga toch stelen.” Zijn kameraden vallen hem bij. Bedelen is voor mietjes, echte kerels stelen. „Kijk, zo.” Ze pakken mijn bakje en beginnen het geld te tellen. „Drie euro tachtig”, brult een Harley-freak. „Tel uit je winst.” Ze smijten het geld weer in mijn bakje en gaan er vandoor. Zo'n luttel bedrag is de moeite van het stelen niet waard. Aan het eind van de dag doemt een oud vrouwtje op. „Gaaf het?”, lacht ze. Ze geeft me een banaan en raakt me even aan. Haar vriendelijkheid vult mijn hart. Het is de grootste aalmoes die ik heb gekregen en er komt geen cent aan te pas. „Ga met God”, zegt ze bij wijze van afscheid. Ze slaat een kruis. God is vandaag een oud vrouwtje.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Half-april is het "koekoeksdag". Dat is zo algemeen, maar om één of andere duistere reden is het bij onze Waalse landgenoten al op 13 april 'koekoeksdag'. Die vogel blijkt op vele plaatsen als geluksbrenger of zelfs waarzegger te gelden. Als men in het bos de koekoek hoorde, dan begon men te tellen hoeveel keer hij riep. Zo wist men meteen hoeveel jaren men nog te leven had. Men beweerde vroeger zelfs dat wie veel geld op zak heeft als de eerste koekoekskreet klinkt, het ganse jaar geen geldtekort zal hebben.

De koekoek was ook de vaste begeleider van de Germaanse god Donnar. Maar die dondergod kreeg de gestalte van de duivel aangemeten. Daardoor werd de koekoek de duivelsvogel en dat vindt men dan weer terug in tal van spreekwoorden, vooral in Noord-Nederland. Zo gelden uitdrukkingen als "Loop naar de koekoek" en "Loop naar de duivel" als gelijkbeduidend.

Je kan de koekoek nooit voor half-april horen, zegt een spreuk:

**ROEP EN TIER AL WAT JE WIL
MAAR 'T KOMT TOCH NIET VOOR HALF-APRIL**

In Vlaanderen zegt men:

**DAT HET ALLE WEER IS DAT HET WIL:
IK ROEP TOCH NIET VOOR HALF-APRIL**

Nog een tijdsaanduiding:

**ALS DE HAVER GROEN STAAT
ROEPT DE KOEKOEK**

Voor de kinderen was destijds die eerste koekoeksroep het signaal dat ze weer buiten mochten gaan spelen, blootsvoets zelfs, of – zoals men dat in het dialect zegt – "berrevoets". De kinderen stonden dan ook op de uitkijk en als ze de eerste kreet van de koekoek hoorden, dan riepen ze luid terug:

**KOEKOEK!
BARREVOET!**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN